

Ostrov Karaada, AS-098

TC098A

Rok se s rokem sešel a již je minulostí další, v pořadí pátá IOTA expedice na turecké ostrovy. Přemýšlím kde začít, ale nejlepší asi bude, když to vezmu pěkně popořadě a vrátím se někam na začátek února, kdy jsem začal opět přemýšlet, na kterou IOTu z těch ještě zbývajících neaktivovaných se letos mrkneme.

Výběr se za ty předcházející aktivace celkem zúžil, zbývala jen černomořská AS-159, egejská AS-098 a středomořská AS-115. Hodně ulehčil výběr DX klástr, kde se ukázalo, že AS-115 byla již letos aktivovaná (na chvíli se tam objevil TA0/DL2JRM/P) z AS-159 vysílal v roce 2008 Mustafa TA0GI. Mile však překvapila egejská AS-098, neboť z ní byla poslední aktivace již před dlouhými 4 lety Goranem TA0/YZ1SG a od té doby tam nebyl vůbec nikdo. Ani se tomu nechtělo věřit, že takováto stará „vysloužilá“ IOTA je dnes nejdéle „spící“ skupinou ze všech sedmi referenčních skupin, které několika tisícové pobřeží TA nabízí. Nebylo co řešit – valíme na jih, do tepla, na AS-098.

Kdysi před roky jsem blblnul a sepisoval dostupné info o všech TA IOTA skupinách a měl jsem stále v hlavě, že AS-098 je pohodová „sranda věc“ a díky poloze na JZ Turecka a nájezdům statisíců turistů z celého světa je v ní „kupa“ ostrovů s penziony a hotýlky, tudíž i s elektrickou a plným zázemím. V tom mě podpořil i výpis ostrovů do ní spadajících na webu RSGB IOTA – seznam obsahuje 54 různých ostrůvků... Pátral jsem dál po netu, abych našel další detaily z předešlých aktivací, ale tady už se to začalo zadržovat... Jelikož na TA mapách drtivá většina ostrůvků úplně chybí, tak ideálním pomocníkem byl opět satelitní Google Earth, kde je k nalezení „každý větší šutr“, když se ví, co hledáte a kde by to mělo asi být. V kombinaci s F6FVY úpravičkou (<http://f6fvy.free.fr/qthLocator/fullScreen.php>) je to přímo dokonalé. Pár nocí jsem procházel ostrov po ostrovu, ale nic moc, většinou holá skaliska, sem tam větší ostrov zalesněný borovicemi, ale tytam desítky penzionů... Pak se přeci jen zadařilo a na satelitním snímku ostrova Karaada je vidět obrys jakési větší zděné stavby, která připomíná menší hotel. Super, první část

příprav je u konce – víme jaká IOTA, jaký ostrov a jaký hotel.

Přichází na řadu sehnat všechny „papíry“, určit termín vysílání a hlavně dát do kupy fungující tým lidí, který bude schopný spolu v pohodě na ostrově vydržet a bude nás to bavit i ten poslední den vysílání, hi. A zároveň každý musí umět zvládat provoz na pásmu natolik, aby potěšil sám sebe a zároveň i protistanice na straně druhé... Na tomhle se nic nemění a měnit nikdy nebude – sebezajímavější expedice stojí a padá jen a pouze na lidech, kteří se jí účastní, vše ostatní je až druhořadé.

Letos v tomhle směru vše opět vyšlo super. Stačil jeden e-mail na pár „starých známých adres“ a tým se začal rýsovat takovou rychlostí a počtem zájemců, že nebylo co řešit. Kromě kluků, co už měli podobné akce za sebou (Slávka 1TN, Ondry 1CDJ a Zdenka 1FIA) se ozval i Martin 1EE, Franta 1DF (ex 7X0RY) a Ozer TA2RC. Přeskočím-li další měsíc příprav a desítky všemožných e-mailů, bohužel nakonec to z pracovních důvodů vyšlo Martinovi 1EE a Ozerovi TA2RC, SRI...

Se značkou, o kterou jsem žádal jsem si na nás letos vymyslel celkem „pakárnu“ a po předchozích „svižných a hravých“ značkách typu TC0W, TC0DX, atd. jsem využil nadstandardních kontaktů a požádal o „divočejší“ TC098A. Pro sběratele prefixů to bude zaručeně nový kousek do sbírky a také IOTA komunita bude už i podle CALL vědět, odkud vysíláme. Za 14 dní máme po pár „klasických procedurálních návštěvách“ licenci TC098A na stole (BIG TNX ankerským pracovníkům TA PTT)...

Termín aktivace přizpůsobujeme předešlým super ceně letenek na trase Praha-Istanbul, které se občas objeví na Click4sky a i s paradoxně dražší letenkou na vnitrostátní trase Istanbul-Ankara se konečná cena jedné letenky dostává lehce nad 7000 Kč, což oproti jiným nabídkám je o cca 4-5 tisíc levnější. Má to samozřejmě i nevýhody – letenky za tuhle cenu byly volné pouze na některé termíny, jsou nevratné a bez možnosti jakékoliv změny po zaplacení. Tím pádem poprvé nebudeme na ostrově přes víkendové dny, kdy

je aktivita nejvyšší. Termín je stanoven na 16.5. – 23.5. a na tyto dny máme platnou i naši licenci.

Další měsíc už se řeší zbývající „blbosti“ – jaké vzít TRX, PA, antény, jak se tam přepravíme, kde sehnat loď, jak s internetem a desítky dalších maličkostí... Jarďa 2GZ se opět ujímá role QSL a WEB mngr, Dan 1HRA navrhuje a vyřizuje v OK tisk bezva triček.. Vše jde jak po másle a jediné, co po celou dobu krapet vážně je komunikace s majitelem hotelu na ostrově, který kromě toho, že mluví pouze turecky a většinou nebere telefon, neustále pouze slibuje zaslání aktuálních fotek hotelu s tím, že probíhá jakási rekonstrukce, která však bude dokončena určitě do konce dubna a můžeme se těšit na nový hotel v plné kráse... Z počátku po nás chce šílenou cenu za ubytování a 360 EURO na jednu noc za 3 minipokojky bez klimatizace bereme jako blbej vtíp. Jelikož je celá tahle akce placená pouze z našich soukromých kapes, pár dní se k ceně vracíme a nakonec se podaří cenu „upravit“ alespoň na polovičku... Protože je to jediné reálné místo s elektřinou a zázemím v celé AS-098, nemáme holt moc na výběr. Ještě víc ale majitel nepotěšil tím, když nám pár dní před začátkem sdělil, že původně „100% garantovaná“ elektřina po celých 24 hodin denně se nekoná a agregát poběží pouze 12 hodin denně... A nakonec 4 dny předtím než máme vyjždět nám oznamuje, že agregát poběží pouze 8 hodin denně. To už je celkem o ničem a ohrožuje to celou akci. Po pár složitých tlf. nám alespoň přislíbil, že pokud si další hodiny připlatíme (cca 200Kč za každou hodinu navíc...), je ochoten nám ho nechat běžet. A aby těch jobovek na poslední chvíli nebylo málo, ozývá se Slávek TN, že mu je to strašně líto, ale z vážných důvodů musí letos zůstat v OK a nepřiletí. Tím pádem mu propadají i již zakoupené letenky, SRI... Prostě když se daří, tak se daří...

Nedá se nic dělat, ještě na poslední chvíli domlouváme co kdo vezme navíc a už je tady čtvrtek 14.5. a Zdenka 1FIA vyjždí ze syrského Damašku na svou 1200 km dlouhou pouť do Ankary, místa setkání všech účastníků. V pátek navečer přistáli na ankarském letišti i Franta 1DF a Ondra 1CDJ. Večer jsme komplet.. V sobotu dokupujeme proviant, dochází na nacpání všech nemsylů do obou našich vozítek a nejvíc nedočkaví dělají i pár set QSO pod svými značkami/TA2. Večer ještě menší grilování na terase a ztrestání většího stáda tureckých VOLů (VOLE - jedna z místních značek TA piva,hi) a jdeme na chvíli zalehnout.

Po pár hodinách spánku nás budí kolchoznický budíček a v 02.30 ráno vyjždíme z noční Ankary směr ostrov Karaada. Kromě jedné zásadnější krizovky s domorodým řidičem ode-

hrávající se v rychlosti zásadně převyšující dvojnásobek běžného cestovního limitu a menší neplánované stokilometrové „zkratky“ přes velkoměsto Izmir, dorážíme po ujetí 820km k Egejskému moři. Posledních 30km, které nám ještě zbývají do samotného Bodrumu, kde máme sraz, si užíváme 31 stupňů ve stínu a opravdu nádherně čistého moře, které zde pobřeží nabízí.

S vysmátým majitelem hotelu, který se dostavil pouze s hodinovým zpožděním se přemísťujeme k místu naložení, kde se ukazuje, že jeho loďka je menší než sliboval, tudíž plavba na ostrov bude muset proběhnout nadvakrát. V cca 15.30 jsme konečně všichni na ostrově Karaada (v překladu Černý ostrov). Vyplňují se však naše předešlé obavy a to, co bylo v telefonu nazýváno zrekonstruovaným malebným hotelem se velice blízce podobá vybydlenému sídlšti v nejmenovaném městě ústeckého kraje... Jediné co je na tomto stavu pozitivní je to, že jsme jediní hosté v celém objektu, takže nám letos odpadají oblíbené příběhy končící ustríženou anténou, přelomeným stožárem, poblíkávající televizí a nekonečnými hovory na téma vliv VF pole na porodnost domácích koček či ucpaného vysavače, co do této doby nikdy nepřestával vysávat a teď najednou když vysíláme nevysává... Naše 3 objednané pokoje jsou jako jediné v hotelu čerstvě vymalované a pokud by tekla voda, fungoval záchod, šla elektrika a existovala slibovaná avšak v reálu neexistující kuchyně, bylo by super... V průběhu dalších dní jsme se shodli na tom, že je vlastně vše v pohodě - něco jako hotel na ostrově skutečně existuje a kolem ostrova je opravdu moře, v tom měl majitel recht...

Ve stylu okřídleného „Nebyl čas, ptát se kdo“, což nás neopouští po celou dobu pobytu na tomto jinak zcela liduprázdném ostrově (jedinými starousedlíky jsou divocí osli údajně „gigantických“ rozměrů následovaní stády divokých prasat a snad všemi druhy hmyzu co se tady v TA nachází), se pouštíme do řešení reality. Ze dvou našich pokojů přemísťujeme postele a nahrazujeme je 5 stoly, čím mají vzniknout 3 vysílací pracoviště. Poté se s místním, „dobrovolníkem“ dáváme do řešení problému el. rozvodu v hotelu – celý hotel „visí“ na solidním 30 KW agregátu neznáme provenience, ale v pokojích po připojení byl jen malého spotřebiče padá napětí na 150V (tudíž náš první připojený zdroj, dostává ihned po zapojení šlehu a loučí se s námi). Po prolezení hotelu a jeho okolí je vše jasné – kabely, které se občas někde dokonce objeví nad zemí a pak zase rychle zmizí, jsou totálně staré a poddimenzované, chybí jim

pro jistotu jeden vodič a veškerá napojování dalšími spojkami jsou tvořena pouze „zauzlováním“ drátů. V kombinaci s agresivním podnebím a vsudypřítomnou mořskou solí, je vůbec zážrak, že v některých zásuvkách je i těch unylých 150V... Po třech ztracených hodinách zanecháváme pokusů o opravu neopravitelného a jedinou variantou je natvrdo přímo od agregátu natáhnout do našich pokojů kabel, který by něco dokázal přenést. Oknem taháme přívodní kabely do pokojů, kde se natvrdo „namotáním“ napojujeme na naše prodlužovačky, kterým předtím amputujeme koncovku. Vše samozřejmě zcela v souladu s Vyhláškou 50, vždyť jí máme všichni co tam jsme, hi .. Cíl je splněn, celkem „stabilních“ 210 - 230 V je „doma“.

Vzápětí se hned na prvním pracovišti rozbíhá CW pile-up na 30m, kdy jsme ještě během blbnutí s elektrikou postavili na střeše hotýlku úvodní smyčku na 30m. Prvním zalogovaným QSO je LZ2AY v 16.33 GMT. Mezitím nám již oznamují, že vypršel čas elektriky „zadara“ a bude se vypínat - objednáme alespoň 4 hodiny vysílacího času navíc, neb jsme po dlouhém dni celkem našrot. Zdenek 1FIA to vaří na třicíně, zbytek z nás stavíme smyčku na 20m a druhé pracoviště ve vedlejším pokoji. Dvacku dodělávám již za tmy a ihned vyjíždíme s bosou nohou na SSB. Do 21.00 GMT, než vypíná agregát zprovozňujeme internet přes mobil a posíláme první info, pár fotek a log s prvními 1000 QSOs pro umístění na WEB OKDXF. Již za úplné tmy a šumění moře, jehož vlny omývají břeh pouhých 5 metrů od dveří pokojů, doháníme zanedbaný pitný režim. Je nám fajn...

V pondělí ráno začínáme stavbou smyčky na 17m, aby šlo jet již od rána současně na 20m a 17m a využilo se 8 hodin, kdy je elektrika „v ceně za ubytování“ hihi.. Pak jde nahoru 2 el. HBčko na Magic a dáváme se do stavby vícepásmového Spidera. Dole zatím dolaďujeme všechna pracoviště do finálního stavu - v prvním pokoji, kde se jede z počátku výhradně CW používáme K3 + PA 650 W, v druhém je IC-746PRO + PA 600W a vedle na stole další pracoviště určené pro VHF - zasloužilý Oškobrň 706. Na všech pracovištích používáme Win-test, který se plně osvědčil a můžeme ho na podobné akce vřele doporučit. Pondělí celkem šlape, otevírá se poprvé na chvíli i Magic, ale chodí to pouze do okolí JN44, takže 10 QSO a zbytek dne je již mrtvo. Jelikož chceme během pondělka být plně QRV na všech plánovaných pásmech,

necháváme po několika hodinách grilování se na plném slunci pokusů o zprovoznění Spidera a stavíme dipól na 40m, aby šlo jet v noci na dvou pásmech naplno. Jako poslední se objevuje na střeše hotelu krátká yagi na dvojkou. Oběd i večeri vypouštíme, dokupujeme 10 hodin agregátu a za pondělních 17 hodin čistého provozu je v logu v 24.00 GMT 3700 QSO, je to v pohodě, vše stojí a fungujeme...

Úterý je dost podobné, pile-upy „jedou“, jen občas zazlobí napájení - vyvrcholí to po poledni, kdy zdroj pro jeden z našich PA dostává „šlehu“ a končí své letošní účinkování - od této doby jedeme pouze s jedním PA. Naopak potěšil Magic, který se dopoledne a hlavně pak odpoledne nádherně otevírá na EU a děláme přes 470 QSOs. Jednoznačně vůbec nejsilnější otevření, co se z TA v tomhle roce na Magicu do tohoto dne uskutečnilo. O vzácnou kostku KM36RX je velký zájem a nebyť některých méně chápavých jižních stanic, které při QSO zarputile trvají na tom, že TC098A je označení letadla a musíme mít tedy jinou CALL, mohlo být QSO ještě o krapet více... Ale i tak paráda, chodilo to i do OK téměř hodinu v solidních silách, takže kdo byl QRV snad se dovolal. Navečer dostává šlehu i zdroj u Oškobrň, napětí zlobí čím dál tím víc... Přesto se úterý vydařilo a za 21 hodin provozu je v logu skoro 4000 QSO. Jen ten oběd i večere se opět odložila na jindy, hi... Přichází i další nepříjemná zpráva - drasticky se má změnit počasí, ochlazuje se a začíná déšť s bouřkou. Šťěstím v neštěstí jsou použité smyčkové antény, kterým bouřkové výboje téměř nevaří a jsme schopni jet, i když to burácí přímo nad ostrovem. Dostáváme se na hranici 8300 QSO, když se opět celý ostrov noří do naprosté tmy.

Ve středu ráno padá rozhodnutí - 10.000 QSO by se mělo během dne asi dorazit, což byl náš jakýsi cíl v tomto směru, takže pokud se zadaří, balíme o den dříve. Pile-upy jsou už podstatně slabší než z počátku, ztráta jednoho z PA a holých 100W stačí ještě tak přes den na vrchních, ale v noci už to dost vážne. Ještě jednou se to na chvíli otevírá na Magicu a dalších cca 200 QSO je v logu. Tohle pásmo mělo 100% nejlepší poměr vynaložené úsilí/počet QSO a byla tam fakt radost pracovat. V letních měsících ideální doplňkové pásmo na jakoukoliv KV či VKV expedici a jeho boom teprve přijde, zatím je to jen desetinka z toho, co se tam bude dít

až to bude opravdu chodit.... Kýžených 10K QSO se daří zlomit již někdy kolem poledne a konečně „povinně“ všichni zahazujeme klíče a mikrofony a jdeme lenořit k moři. Někdo se potápí, někdo chytá ryby, někdo se plaví v dál doplňující přísun vitamínů v tekuté podobě - prostě nádhera. Franta DF využívá momentu překvapení a na místo mořských radovánek v tichosti vybaluje své srdcové nádobičko a vyjíždí na dálnopisu. Po odhalení tohoto zlovolného činu dostává zelenou s tím, že pokud bude dělat na RTTY přes 100 QSOs za hodinu, může si jet jak dlouho chce – po 3 hodinách dálnopisného pile-upu je František ukojen, hi. Bylo to vůbec poprvé, kdy jsme za těch 5 akcí na TA ostrovech vyjeli i na tomto módu a doufáme, že někoho i tato změna módu mile potěšila. Za středu se udělalo něco málo přes 2500 QSOs a posledním expedičním QSO byl S51NY v 23.00 UTC na 20m CW.

Ve čtvrtek začínáme balit veškeré krámy. Ráno si dopřáváme dokonce i luxus ve formě koupele v Kleopatřině jeskyni s následným opláchnutím „sladkou“ vodou (přšlo téměř celou noc, takže se nachytala i nějaká ta dešťovka). Po 5ti dnech mořské vody bezva změna. Za 3 hodiny máme sbaleno a čeká nás plavba na pevninu. Vyrovnáváme útratu za 4 noci a celkových 30 hodin agregátu navíc, což s platbou za loď dělá 800 EURO. Musím napsat, že kdykoliv v minulosti byli vždy turečtí hostitelé ve finále naprosto vynikající a tento „nešťastník“ je opravdu pouze ta příslovečná výjimka, jenž potvrzuje pravidlo.

Na zpáteční plavbu pro nás připlová historický vzorek plavidla a cesta trvá na místo 15 minut téměř hodinu – má to výhodu v tom, že na rybářský člun se vejde se vším harampádím najednou a nemusíme brázdít nadvakrát. Přístavní město Bodrum pouštíme kolem 17.00 hodiny a naším cílem město Pamukkale, kde chceme přespát a podívat se na místní nádherné travertinové kaskády. V horách, které musíme na zpáteční cestě překonat nás zastihla bouřka s krupobitím a ledové kroupy s průměrem přes centimetr začaly vykonávat své smutné dílo. Už se zdálo, že bude nevratně poupraven tvar našich vozítek, když se místní, zcela neznámí lidé, ukázali v jejich typickém světle – sami od sebe, když viděli co se venku děje na nás mávají ať najedeme s auty přímo do jejich zastřešené restaurace. Hosté automaticky odnášejí stoly a přesedají si jinam a my zajíždíme pod střechu. K tomu není co dodat, nezbývá než smeknout. Po hodině

čekání pokračujeme v cestě a do Pamukkale dojíždíme před půlnocí. Stíháme i „kulturní program“ a kolem třetí ráno usínáme již zase v normálních postelích. Po prohlídce a pátečních 500km se dostáváme večer ve zdraví do Ankary, Zdenek se od nás po cestě odpojuje a valí svých osamělých 1200 km směr Damašek.

Co napsat na závěr - počet QSO se uzavřel za 59 hodin provozu na 11.184 QSOs (6643 CW, 4334 SSB a 207 RTTY), při počtu 7.556 unikátních značek. Nejvíce QSO bylo s DL (1341), následuje netradičně I (1156 QSO – díky otevřením na Magicu) a UA (1156 QSO). Pak již K (1019 QSO) a OK stanice, kterých je kulatých 900 QSO. Více statistik, fotek a dalšího je k vidění na WEBu expedice.

Přes všechny ty problémky, které se na ostrově vyskytly, byla tahle akce jedna z vůbec nejpříjemnějších, jakou jsem sám zažil – nemluvím o počtech QSOs, vysílání samotném či o tom, co se udělalo nebo neudělalo na pásmech - to je na hodnocení Vás, těch, co jste byli na druhé straně. Mluvím o partě, která byla naprosto skvělá a po celých 9 dní co byli kluci v TA panovala naprostá pohoda, všechno se řešilo v klídku a s úsměvem, každý dělal to své naplno a zároveň si užíval všeho, co daný okamžik nabízel. Za tohle musím všem zúčastněným poděkovat... Právě pro tyhle pocity má cenu podobné „šílenosti“ organizovat...

Zároveň chci poděkovat i těm z Vás, kteří jste již v průběhu akce posílali svá hodnocení a postřehy jak na diskusní fórum expedice, tak i přímo na pásmech samotných. Jakékoliv reakce, které jsme

se během expedice dozvěděli nám pomáhaly a „nutily“ nás v tom dobrém slova smyslu snažit se ještě víc. Díky! Na oplátku alespoň to, že QSL lístky jsou již díky práci Dana IHRA navržené ve 4 různých barevných variantách a jakmile dojdou z tiskárny, všechny OK i OM stanice dostanou QSL automaticky přes Buro - své lístky si prosím šetřete na vzácnější QSO...

Za nás všechny z TC098A chci ještě jednou všem poděkovat za uskutečněná QSOs a zároveň se omlouvám, pokud jsme někoho neslyšeli, snažili jsme se dělat maximum co šlo. Pokud to okolnosti dovolí, zbývají ještě dvě TA IOTy, které jsme doposud nenavštívili – při dobré konstelaci uděláme vše pro to, aby letošní aktivace nebyla tou poslední. Naslyšenou opět na pásmech!

73 /GL

Za všechny z TC098A sepsal Pavel, OK1MU
WEB <http://www.okdxf.eu/expedice/tc098a/>

